

Τα Μηχανικά του Αριστοτέλη.

(Ο πρώτος ορισμός της Μηχανής.)

1. Θαυμάζεται τῶν μὲν κατὰ φύσιν συμβαινόντων, ὧν ἀγνοεῖται τὸ αἴτιον, τῶν δὲ παρὰ φύσιν, ὅσα γίνεται διὰ τέχνην πρὸς τὸ συμφέρον τοῖς ἀνθρώποις.

Θαυμάζονται ἀπὸ τα μὲν συμβαινόντα στη φύση ὧν ἀγνοεῖται το αἴτιο, ἀπὸ τα δε παρὰ την φύση (συμβαίνοντα) ὅσα γίνονται ἐντεχνα πρὸς το συμφέρον των ἀνθρώπων.

2. ἐν πολλοῖς γὰρ ἢ φύσις ὑπεναντίον πρὸς τὸ χρήσιμον ἡμῖν ποιεῖ.

Ὡς ἐπὶ το πλείστον, η φύση ποιεῖ ἐνάντια στο συμφέρον μας.

3. ἢ μὲν γὰρ φύσις ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον καὶ ἀπλῶς, τὸ δὲ χρήσιμον μεταβάλλει πολλαχῶς.

Η μὲν φύση πάντα ἔχει τον ἴδιο τρόπο και ἀπλῶς το χρήσιμο (για τους ἀνθρώπους) μεταβάλλεται συνεχῶς.

4. ὅταν οὖν δέη τι παρὰ φύσιν πρᾶξαι, διὰ τὸ χαλεπὸν ἀπορίαν παρέχει καὶ δεῖται τέχνης.

Ὅταν λοιπὸν πρέπει κάτι παρὰ τη φύση να πρᾶχθῆ, για κακή μας τύχη (η φύση) εἶναι ἀπορη και η τέχνη εἶναι ἀναγκαῖα.

5. διὸ καὶ καλοῦμεν τῆς τέχνης τὸ πρὸς τὰς τοιαύτας ἀπορίας βοηθοῦν μέρος μηχανήν.

Γι αὐτὸ και λέμε το μέρος της τέχνης που βοηθᾶ την ἀπορία (ἀνικανότητα) της φύσης μηχανή.

(την εὐθύνη της μετάφρασης ἔχει ο Δ. Γ. Χρηστάκης)